

Kwestionują oni następnie zawężającą wykładnię pojęcia „używania w obrocie”, w zakresie, w jakim zgodnie z tą wykładnią wspomniane pojęcie dotyczy tylko działalności gospodarczej. Zdaniem wnoszących odwołanie wyrok Sądu zawiera zresztą liczne sprzeczności, szczególnie w odniesieniu do zarobkowego lub niezarobkowego celu projektu „Galileo” oraz pewnego i przewidywalnego charakteru szkody.

Wnoszący odwołanie zarzucają Sądowi również zaniechanie właściwego rozpatrzenia ich argumentacji opartej na naruszeniu ich firm i nazw oraz pominięcie okoliczności, iż art. 8 konwencji paryskiej o ochronie własności intelektualnej z dnia 20 marca 1883 r., ostatnio zrewidowanej w Sztokholmie w dniu 14 lipca 1967 r. i zmienionej w dniu 28 września 1979 r. (3), stanowi wiążące minimum.

Wnoszący odwołanie zarzucają wreszcie Sądowi naruszenie zasad odpowiedzialności Komisji. Ich zdaniem bowiem w prawie znaków towarowych uprawnienia wynikają z przyznania praw, a nie z twórczości.

(1) Dz.U. 1994, L 11, str. 1.

(2) Dz.U. 1989, L 40, str. 1.

(3) Zbiór Traktatów Narodów Zjednoczonych, tom 828, nr 11847, str. 108.

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-326/06)

(2006/C 224/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J. Enegren i R. Vidal Puig, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2001/86/WE z dnia 8 października 2001 r. uzupełniającej statut spółki europejskiej w odniesieniu do uczestnictwa pracowników (1), a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2001/86/WE upłynął w dniu 8 października 2004 r.

(1) Dz.U. L 284 str.22

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-327/06)

(2006/C 224/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Enegren i L. Pignataro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej (1), a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 11 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 23 marca 2005 r.

(1) Dz. U. L 80, str. 29.